

พระราชดำรัส^(๑)

ในโอกาสที่ประธานศาลฎีกา^(๒) นำผู้พิพากษาประจำศาล
สำนักงานศาลยุติธรรม เฝ้าฯ ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับตำแหน่งหน้าที่
ณ พระตำหนักเปี่ยมสุข วังไกลกังวล
วันอังคาร ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๘
(อย่างไม่เป็นทางการ)

ถ้าจะปฏิบัติหน้าที่ผู้พิพากษาศาลฎีกาด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อความปลอดภัย
ของประชาชน เมื่อตะก็พูดกับผู้พิพากษาศาลปกครองก็ต้องขอให้ เดี่ยวไป ไปปรึกษากับท่าน.
เพราะว่าสำคัญที่ผู้พิพากษาทุกฝ่าย โดยเฉพาะฝ่ายที่เป็นผู้พิพากษาในศาลฎีกา เพราะประธาน
ศาลฎีกาเป็น โดยเฉพาะ. ในปัจจุบันนี้มีปัญหาด้านกฎหมายที่สำคัญมาก คือว่าถ้าไม่ได้ปฏิบัติ
จะปฏิบัติตามที่ท่านได้ปฏิญาณว่าจะทำให้ประเทศชาติปกครองได้โดยแบบประชาธิปไตย.
คือ เวลานี้ มีการเลือกตั้งเพื่อให้มีการปกครองแบบประชาธิปไตยนั่นเอง. แต่ถ้าไม่มีสภาที่
ครบถ้วน ก็ไม่ใช่การปกครองแบบประชาธิปไตย. ฉะนั้น ก็ขอให้ไปปรึกษากัน ผู้ที่มีหน้าที่
ในทางศาลปกครอง ในทางศาลอย่างที่มาเมื่อตะก็ เพื่อที่จะเป็นครบ เป็นสิ่งที่ครบ. แต่ก่อนนี้มี
มีอย่างเดียวมีศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลอาญา ศาลแพ่ง เดี่ยวนี้มีศาลหลายอย่างอันนับไม่ถูก.
ก็เมื่อมีก็ต้องให้ไปดำเนินการด้วยดี. ดังนั้น ก็ขอให้ไปปรึกษากับศาลอื่น ๆ ด้วย จะทำให้
บ้านเมืองปกครองแบบประชาธิปไตยได้. อย่าไปคอยที่จะให้ขออนายกพระราชทาน เพราะขอ
นายกพระราชทานไม่ได้เป็นการปกครองแบบประชาธิปไตย.

ข้าพเจ้ามีความเดือดร้อนมาก ที่อะอะอะไรก็ขอพระราชทานนายกพระราชทาน
ซึ่งไม่ใช่การปกครองแบบประชาธิปไตย. ถ้าไปอ้างมาตรา ๗ ของรัฐธรรมนูญ เป็นการอ้างที่ผิด.
มันอ้างไม่ได้. มาตรา ๗ มี ๒ บรรทัดว่า อะไรที่ไม่มีในรัฐธรรมนูญ ก็ให้ปฏิบัติตามประเพณี
หรือตามที่เคยทำมา ไม่มี เขาอยากจะได้นายกพระราชทานเป็นต้น. จะขออนายกพระราชทาน
ไม่ใช่เป็นเรื่องการปกครองแบบประชาธิปไตย เป็นการปกครองแบบ ขอโทษพูดแบบมั่ว แบบไม่
ไม่ ไม่มีเหตุผล. สำคัญอยู่ที่ท่านที่เป็นผู้พิพากษาศาลฎีกา มีสมองที่ ที่แจ่มใส สามารถ ควรจะ
สามารถที่จะไปคิดวิธีที่จะปฏิบัติ. คือ ปกครองต้องมี ต้องมีสภา สภาที่ครบถ้วน ถ้าไม่ครบถ้วน
เขาว่าไม่ได้. แต่ที่เขา แต่อาจจะหาวิธีที่จะ ที่จะตั้งสภาที่ไม่ครบถ้วน และทำงาน ทำงานได้.
ก็รู้ดีกว่ามั่วอย่างที่ว่า. ต้องขอโทษอีกทีนะ ใช้คำว่ามั่ว ไม่ถูก ไม่ทราบใครจะทำมั่ว แต่ว่าปกครอง
ประเทศมั่วไม่ได้ ที่จะคิดอะไรแบบ แบบว่าทำปัด ๆ ไปให้เสร็จ ๆ ไป. ถ้าไม่ได้ เขาก็โยนให้
พระมหากษัตริย์ทำ ซึ่งยิ่งร้ายกว่าทำมั่วอย่างอื่น เพราะพระมหากษัตริย์ ไม่ ไม่มีหน้าที่ที่จะไปมั่ว.
ก็เลยต้องขอร้องฝ่ายศาลให้คิดให้ช่วยกันคิด.

^(๑) เรียบเรียงขึ้นตามที่ได้บันทึกพระสุรเสียงไว้

^(๒) นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ

เดี๋ยวนี้ประชาชน ประชาชนทั่วไปเขาหวังในศาล โดยเฉพาะศาลฎีกา. ศาลอื่น ๆ เขายังบอกว่าศาล ชั้นชื่อว่าเป็นศาล ดี ยังมีความซื่อสัตย์สุจริต มีเหตุมีผล และมีความรู้ เพราะท่านได้เรียนรู้กฎหมายมา และพิจารณาเรื่องกฎหมายที่จะต้องศึกษาดี ๆ ประเทศชาติจึงจะรอดพ้นได้. ถ้าไม่ทำตามหลักกฎหมาย หลักของการปกครองที่ถูกต้อง ประเทศชาติไปไม่รอด. อย่างที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ เพราะว่าไม่มี ไม่มีสมาชิกสภาถึง ๕๐๐ คน ทำงานไม่ได้. ก็ต้องพิจารณาดูว่า จะทำยังไงสำหรับให้ทำงานได้.

จะมาขอให้พระมหากษัตริย์เป็นผู้ตัดสิน. เขาอาจจะว่า รัฐธรรมนูญนี้ พระมหากษัตริย์เป็นคนลงพระปรมาภิไธย. จริง แต่ลงพระปรมาภิไธยก็เดือดร้อน แต่ว่าในมาตรา ๗ นั้น ไม่ได้บอกว่าพระมหากษัตริย์สั่งได้. ไม่มี ลองไปดูมาตรา ๗ เขาเขียนว่าไม่มีการ บทบัญญัติแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ไม่ได้บอกว่ามีพระมหากษัตริย์ที่จะมาสั่งการได้. แล้วก็ขอยืนยันว่าไม่เคยสั่งการอะไรที่ไม่มีกฎหมายของบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย. พระราชบัญญัติต่าง ๆ ทำถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ ทุกอย่าง. อย่างที่เขาขอ บอกว่าขอให้ให้มี ให้พระราชทาน นายพระราชนาน ไม่เคย ไม่เคยมีข้อนี้ มีนายกแบบมีการรับสนองพระบรมราชโองการอย่างถูกต้องทุกครั้ง. มีคนเขาก็อาจจะมา มาบอกว่าพระมหากษัตริย์ รัชกาลที่ ๙ เนี่ยทำตามใจชอบ. ไม่เคยทำอะไรตามใจชอบ. ตั้งแต่เป็นมา มีรัฐธรรมนูญหลายฉบับ แล้วก็ทำมาหลายสิบปี ไม่เคยทำอะไรตามใจชอบ. ถ้าทำไปตามใจชอบ ก็เข้าใจว่าบ้านเมือง ล่มจมมานานแล้ว. แต่ตอนนี้เขาขอให้ทำตามใจชอบ. แล้วเวลาถ้าเขา ถ้าทำตามที่เขาขอ เขาก็ต้อง ต้องด่าว่านิโทษพระมหากษัตริย์ว่าทำตามใจชอบ. ซึ่งไม่ใช่กลัว ถ้าต้องทำก็ต้องทำ แต่ว่ามันไม่ต้องทำ. ต้องวันนี้จะอยู่ที่ผู้พิพากษาศาลฎีกาเป็น เป็นสำคัญที่จะบอกได้. ศาลอื่น ๆ ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลอะไรไม่มีข้อที่จะอ้างได้มากกว่าศาลฎีกา เพราะว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาที่จะมีสิทธิที่จะพูด ที่จะตัดสิน.

ฉะนั้น ก็ขอให้ท่านได้พิจารณาดู กลับไปพิจารณา ไปปรึกษากับผู้พิพากษาศาล อะไรอื่น ๆ ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ ว่าควรจะทำอะไร แล้วต้องรีบทำ ไม่จั้นบ้านเมือง ล่มจม. พอดีตะกั่ว คูทิวี เรือหลายหมื่นตันโดนพายุ จมลงไป ๔ พันเมตรในทะเล. เขายังต้อง ดูว่าเรือมันลงไปอย่างไร. เมืองไทยจะจมลงไปลึกกว่า ๔ พันเมตร แล้วก็กู้ไม่ได้ กู้ไม่ขึ้น. ฉะนั้นท่านเองก็จะเท่ากับจมลงไป. ประชาชนทั่วไปที่ไม่รู้ฮีโร่ไหนก็จะ จะจมลงไป ในมหาสมุทร. เดี่ยวนี้เป็นเวลาที่วิกฤติที่สุด ที่สุดในโลก. ฉะนั้นท่านก็มีหน้าที่ ที่จะปฏิบัติ ปรึกษากับผู้ที่มีความรู้ เพื่อที่จะเขาเรียกว่ากู้ชาตินั่นแหละ. อะอะอะไรก็กู้ชาติ กู้ชาติ กู้ชาติ นั่นนะ. เดี่ยวนี้ยังไม่ได้จม ทำไมคิดถึงจะไปที่กู้ชาติ. แต่ว่าป้องกันไม่ให้จมลงไป แล้วเราจะต้อง กู้ชาติจริงๆ แต่ถ้าจมแล้วกู้ชาติไม่ได้ จมไปแล้ว. ฉะนั้นต้องไปพิจารณา ดูดี ๆ ว่าควรจะทำอะไร ถ้าทำได้ ปรึกษาหารือกันได้จริงๆ ประชาชนทั้งประเทศ และประชาชนทั่วโลกจะอนุโมทนา. อาจจะเห็นว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาในเมืองไทยยังมี เรียกว่ายังมีน้ำยา และเป็นคนที่มีความรู้ และตั้งใจที่จะกู้ชาติจริงๆ ถ้าถึงเวลา.

ก็ขอขอบใจท่านที่ตั้งอกตั้งใจที่จะทำหน้าที่. แล้วก็ทำหน้าที่ดี ๆ อย่างนี้ บ้านเมือง
ก็รอดพ้น ไม่ต้องกลัว. ขอขอบใจที่ท่านพยายามปฏิบัติโดยดี แล้วประชาชนจะอนุโมทนา.
ขอบใจแทนประชาชนทั่วทั้งประเทศที่มีผู้พิพากษาศาลฎีกาที่เข้มแข็ง ขอบใจ. ขอให้ท่านสามารถ
ที่จะปฏิบัติงานด้วยดี มีพลานามัยแข็งแรง ต่อสู้ ต่อสู้ นะ ต่อสู้เพื่อความดี ต่อสู้เพื่อความยุติธรรม
ในประเทศ. ขอขอบใจ.